

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Tučné daně - chytré řešení obezity nebo fiskální nesmysl?

Není to tak dávno, kdy se dala v médiích zaznamenat diskuze české politické scény na téma, zda kvůli stoupajícímu počtu obézních obyvatel a výdajů na lékařskou péči, zdanit nezdravé potraviny. Pro toto opatření se kladně vyjádřila například Strana zelených. Ta ve svém daňovém programu z roku 2013 navrhovala zdanění nezdravých potravin, např. tučných masných výrobků a sladkostí buď formou vyšší sazby DPH, nebo spotřební daní.[1] Také poslanec a tehdejší předseda Výboru pro zdravotnictví MUDr. Boris Šťastný se k této problematice v rozhovoru pro Českou televizi v roce 2011 vyjádřil takto: „Je jen otázka času, kdy takovéto daně budou jasně zavedeny i v České republice.“[2]

Není divu, že se o toto téma začali politici blíže zajímat. Podle informací Světové zdravotnické organizace se výskyt obezity mezi lety 1980 až 2008 téměř zdvojnásobil, přičemž podle odhadů jednotlivých evropských zemí trpělo nadváhou přes 50% obyvatel a zhruba 23% žen a 20% mužů bylo obézních.[3] Jelikož se s nadváhou a obezitou pojí další vážná onemocnění, jako například diabetes, vysoký krevní tlak, kardiovaskulární choroby a jiné, logicky se tím zvyšují i náklady státu na zdravotní péči. Podle Ústavu zdravotnických informací a statistiky ČR činily náklady v roce 2014 téměř 300 miliard korun, pro srovnání v roce 2011 to bylo necelých 289 miliard korun.[4]

Fat taxes či sugar taxes, jak se daním uvaleným na nezdravé potraviny populárně říká, nejsou v zahraničí nijak výjimečné. S těmito typy daní se lze setkat v některých státech USA a také v sousedních státech Evropské Unie, například v Dánsku, Finsku, Francii a Maďarsku. Státy volí buď cestu rozdílné sazby DPH, jak je to ve francouzské právní úpravě nebo formu speciální spotřební daně upravené zvláštním zákonem, jak je to u zbylých třech jmenovaných států.

V Dánsku nalezneme dva speciální zákony - zákon **o dani z čokolády a cukrovinek**[5], jehož kořeny sahají až do roku 1968 a v jehož rámci je upravena ještě tzv. raw material tax a financial levy a zákon **o dani ze zmrzliny**[6]. Ve Finsku je problematika nezdravých potravin upravena zákonem **o dani na sladkosti, zmrzlinu a nápoje**. [7] Tato daň byla dříve známá jako Excite duty on soft drinks z roku 1994. V Maďarsku byl parlamentem 11. července roku 2011 přijat zákon **o dani z výrobků pro veřejné zdraví**[8]. Ve Francii úpravu této problematiky nalezneme, jak už jsem výše zmínila, v **Daňovém řádu** v podobě rozdílných sazeb DPH a v kapitole nepřímých daní, v oddílu „daně pro financování zdravotního pojištění, zdravotního postižení a systému sociální podpory“ a úpravu daně z energetických nápojů s obsahem kofeinu v kapitole nepřímých daní v oddílu „příspěvků vybíraných Národním fondem zdravotního pojištění“[9].

V zákonech je pro určení předmětu zdanění používána kombinovaná nomenklatura užívaná v Celním sazebníku. Tento způsob označování byl pravděpodobně zvolen proto, že je snazší a přehlednější vymezit předmět daně právě odkazem na kód. Tím je v právních předpisech dodržována terminologická přesnost a je zamezeno případným pochybnostem o tom, zda to které zboží do předmětu potravinové daně spadá či nikoliv. Obecně lze vyzpozorovat snahu o zdanění 4 okruhů potravin, které bývají laickou i odbornou veřejností považovány, při konzumaci ve větší míře, za zdraví škodlivé. Jedná se o výrobky s obsahem cukru či přidaných sladidel, s vysokým obsahem tuku, soli a zvláštní skupinu tvoří tzv. energetické nápoje bohaté na cukry a látky jako je kofein. Pojdme se

tedy na úpravu v jednotlivých státech podívat blíže:

Dánsko

Dánský zákon o dani z čokolády a cukrovinek zdaleka dle názvu nedopadá jen na čokoládu a cukrovinky. Předmětem daně jsou například:

- čokoláda a čokoládové výrobky, kakaový prášek, kakaové máslo a kakaové přípravky všeho druhu
- lékořice, výtažky z ní a lékořicové výrobky
- výrobky z mandlí či ořechů
- sladkosti, cukrovinky, zákusky, cukrem potažené výrobky, fondány, slazené cereálie apod.
- žvýkačky
- kandované ovoce a ovocné kůry s výjimkou citrusové kůry
- džemy a podobné výrobky

Sazba daně činí 25,97 dánských korun za 1 kilogram čokolády a cukrovinek s obsahem cukru nad 0.5 gramů na 100 gramů nebo 22,08 dánských korun za kilogram čokolády a cukrovinek s obsahem cukru do 0.5 gramů na 100 gramů. Výše jsem zmínila, že v rámci tohoto zákona je upravena též tzv. **raw materials tax** neboli daň ze surovin, jež dopadá především na různé druhy ořechů a skořápkových plodů. Sazba daně za jeden kilogram činí např[10]:

- u neošetřených mandlí, kakaových bobů, kešu - 29,14 dánských korun
- u zpracovaných mandlí, kešu - 34,88 dánských korun
- u vlašských ořechů, pekanových ořechů, pistácií, nezpracovaných lískových ořechů - 19,41 dánských korun
- u zpracovaných lískových ořechů - 23,29 dánských korun

Dále je v zákoně zmíněna také tzv. **financial levy**, která dopadá na výrobky, jež sice nejsou předmětem daně z čokolády a cukrovinek, ale obsahují ve svém složení suroviny, na něž daň dopadá a jež jsou dováženy ze zahraničí. Obsahují-li výrobky kokos, je dávka stanovena ve výši 5,79 dánských korun za kilogram. Jsou-li ve složení výrobku zpracované arašídové, je dávka 11,59 dánských korun za kilogram.[11]

V zákoně o dani ze zmrzliny je zdaňována veškerá zmrzlina či potravinářské a nápojové zmrzlinové směsi a to ve výši 6,98 dánských korun za litr, pokud je obsah cukru vyšší než 0.5 gramů na 100 mililitrů nebo ve výši 5,58 dánských korun za litr, pokud je obsah cukru nižší[12].

Finsko

Zákon o dani na sladkosti, zmrzlinu a nealkoholické nápoje dopadá na sladkosti, čokoládu, zmrzlinu, slazené nápoje tzv. soft drinks, jež zahrnují též džusy, minerální vodu a limonády. Sladkosti a zmrzlina jsou rozděleny do několika kategorií od cukrovinek bez obsahu kaka, přes čokoládu, zmrzlinu a směsi k výrobě zmrzliny[13].

Pro nápoje je stanoveno celkem 23 kategorií[14], jež obsahují různorodé druhy nápojů od džusů přes minerální vody až po víno a nápoje typu cider.

Francie

Ve Francii si spotřebitelé připlatí za čokoládu a čokoládové výrobky a též margaríny a rostlinné tuky. Na ně dopadá základní sazba DPH, tedy 20%. Mléčná čokoláda, čokoládové bonbony, kakaové boby či kakaové máslo jsou zdaněny pouze sníženou sazbou DPH ve výši 5,5 %.[15] Dalo by se tedy konstatovat, že čokoláda a čokoládové výrobky jsou zařazením do vyšší sazby DPH „znevýhodněny“.

Dále jsou zde zdaněny také energetické nápoje. Pod tímto pojmem můžeme chápat nealkoholické nápoje, které obsahují, kromě cukru a/nebo umělých sladidel, též určité specifické látky jako je taurin či látky, označovány jako metyl xantiny, kam spadá kofein, teobromin nebo teofylin.[16] Určující skutečností je obsah kofeinu v nápojích. Ten musí přesahovat hodnotu 220 miligramů na 1000 mililitrů, respektive v přepočtu 22 miligramů na 100 mililitrů nápoje. Výše je pak stanovena na částku 102,61 eur za hektolitr, tedy 1,0261 eur za litr nápoje.[17]

Maďarsko

Maďarská právní úprava dopadá asi na nejširší okruh potravin. Patří sem sirupy a tzv. osvěžující nápoje - ovocné šťávy, též minerální vody a sodovky s přídavkem cukru nebo jiných sladidel nebo aromatizovaná voda, s výjimkou nektarů, ovocných a zeleninových šťáv obsahujících alespoň 25 % ovocné složky nebo s výjimkou nápojů, jež obsahují alespoň 50% mléčné složky. Další skupinu tvoří předem balené cukrárenské výrobky, tedy veškeré cukrovinky včetně bílé čokolády neobsahující kakao, zmrzlina, čokoláda a výrobky s obsahem kakaa, džemy, ovocná želé, marmelády či ovocné pomazánky.

Rovněž jako jediný zákon dopadá na výrobky s vysokým obsahem soli. Těmito výrobky se rozumí pekařské zboží, jemné nebo trvanlivé pečivo, prázdné oplatky používané pro farmaceutické účely, rýžový papír a podobné výrobky, dále výrobky nazývané souhrnně jako chipsy, snacky, krekrky, křupky, pokud podíl soli přesahuje 1 gram na 100 gramů výrobku. Tyto jsou zdaňovány ve výši 250 forintů za kilogram.[18]

Další skupinou výrobků, na které daň dopadá, jsou omáčky a přípravky pro omáčky; směsi koření a směsi přísad pro ochucení, bujóny a přípravky pro polévky a bujóny. Podíl soli v těchto přípravcích musí přesahovat 5 gramů na 100 gramů výrobku. Zákon nedopadá na kečupy a hořčice, sloužící pro dochucení jídla a ve kterých není obsah soli vyšší než 15 gramů na 100 gramů výrobku.[19]

Nutno podotknout, že se zákon nevztahuje na typické maďarské speciality typu klobásek, suchých salámů a podobně.

Co se týče osvobození od daně, je úprava v těchto státech podobná. Shodně mimo jiné podléhají osvobození například výrobky s léčebným či lékařským využitím, případně produkty, jež se následně využívají k další výrobě.

Dopady daně

Od zavedení těchto daní si státy vedle zvýšení ceny pro spotřebitele a tím i snížení konzumace nezdravých potravin, slibovaly také zvýšení příjmů plynoucích do rozpočtu, ze kterých je následně možné financovat veřejné výdaje, především pak ve zdravotnictví. Bohužel, stejně jako ostatní fiskální opatření, i tučné daně s sebou nesou řadu negativních vedlejších jevů. Například v Dánsku došlo v roce 2012 ke zrušení daně uvalené na výrobky s vysokým obsahem nasycených tuků proto, že docházelo k tomu, že dánští spotřebitelé začali jezdit za nákupy do sousedních států, Německa a Švédska. Dalším úskalím byla administrativní náročnost a složitost. Zjišťování a měření obsahu tuku v jednotlivých produktech bylo velmi náročné a také finančně a administrativně nákladné. Proto ne vždy bylo možné uvalit daň na konkrétní kus masa tak, jak byl prodáván konečným spotřebitelům v

řeznictví či maloobchodních sítích, takže často docházelo k uvalení daně na celé jatečně upravené tělo prasete či skotu. Tím pádem nemohlo dojít k zohlednění toho, že různé části vepřového či hovězího masa mají různý podíl tuku.[20]

S negativními ohlasy se setkal uskutečněný záměr vyššího zdanění slazených nápojů ve Francii. Například nápojová společnost Coca-Cola na tuto skutečnost zareagovala symbolickým pozastavením své investice ve výši 24 milionů eur do nové továrny na jihu Francie. Vedení tak chtělo vyjádřit „symbolický protest proti dani, která trestá jejich společnost a stigmatizuje jejich výrobky.“ [21]

S obdobnými problémy se potýkalo též Maďarsko. Původní legislativní záměr výše zmíněného zákona o dani z produktu pro veřejné zdraví počítal se zdaněním tradičních maďarských pokrmů, mezi něž patří klobásky, párky, suché salámy apod. Nicméně, z obav z ekonomických následků takového opatření byly tyto druhy ze zákona vyjmuty. Na výrobky typu chipsů, snacků a krekrů zákon dopadá, což mělo za následek zrušení investice německé potravinářské společnosti Intersnack. Ta vlastní kromě mnoha jiných také známou značku Chio. Společnost měla na území Maďarska v plánu investici do nových výrobních kapacit, která by zahrnovala samostatnou výrobní halu a linku pro výrobky obsahující arašidy, a to z důvodu zajištění oddělené výroby produktů obsahující tyto ořechy, jež u některých lidí způsobují alergickou reakci.[22] Z důvodu zavedení této daně však byla investice přesunuta do Francie.[23] Proti této dani se vyjádřil i tehdejší prezident Svazu maďarského potravinářského průmyslu,[24] jenž toto opatření označil za diskriminační a způsobující narušení hospodářské soutěže.

V roce 2014 byla vydána studie,[25] kterou zpracovalo ESCIP neboli The european competitiveness and Sustainable Industrial Policy Consortium. Předmětem zkoumání byly potravinové daně a jejich dopady v Dánsku, Finsku, Francii, Maďarsku a dále též v Itálii a Irsku.

Ze studie vyplývá, že zavedením potravinových daní je obecně možné snížit spotřebu zdaněných výrobků. Například v Dánsku došlo v období roku 2007-2013 ke snížení spotřeby čokolády a cukrovinek ze 4 kilogramů na osobu za rok na 3,5 kilogramů.[26] V případě Maďarska však ze studie vyplývá, že například u čokolády, cukrovinek a slaných snacků se poptávka po těchto produktech po zavedení daně nijak výrazně nezměnila.[27] [28] Studie dále upozorňuje na situaci, kdy budou spotřebitelé kupovat výrobky, jež mají podobné složení, tedy podobné množství cukru, tuku či soli, ale i přesto nebudou daní postiženy.[29]

Rovněž lze pozorovat i vliv na konkurenceschopnost v potravinářském odvětví. Lze se dočíst, že v případě, kdy spotřebitelé začnou preferovat levnější značky, dochází k poklesu konkurenceschopnosti prvotřídních značek jako například v Dánsku v případě olejů určených k lidské spotřebě či ve Finsku v případě tzv. soft drinks.[30]

Studie také zmiňuje administrativní složitost a finanční nákladnost zajištění výběru daní. Potravinové daně jednoznačně vedou ke vzniku administrativních překážek. Tento jev se umocňuje, je-li daň uvalena na konkrétní ingredience, z nichž jsou produkty vyrobeny a nebo v případě, kdy pravidla, jež určují, které výrobky budou daním podléhat, jsou nastavena příliš složitě a rozličně.[31] Z průzkumu mezi členy Dánské obchodní komory[32] vyplývá, že náklady na nové IT systémy, získávání informací od zahraničních dodavatelů či předávání informací orgánům veřejné správy činily přibližně 200 milionů dánských korun (v přepočtu 27 milionů eur).[33] Průzkum provedený Dánskou federací pro potraviny a nápoje[34] odhaduje, že roční administrativní náklady činily 50 milionů dánských korun (cca. 7 milionů eur). Dánská Rada pro zemědělství a potraviny[35] odhaduje náklady na roční správu pro své členy kolem 100 milionů dánských korun (cca. 13 milionů eur).[36] I tehdejší dánský ministr pro daně[37] v době zrušení daně z tuku prohlásil, že „*tyto daně s sebou nesly velké administrativní náklady... toto v nynější ekonomické situaci skutečně nepotřebujeme.*“[38] Nicméně je nutné zmínit,

že i autoři studie upozorňují na fakt, že potravinové daně jsou poměrně mladým fiskálním opatřením, a proto nelze zcela jasně definovat, zda projevené účinky těchto daní jsou pouze jednorázového charakteru či zda budou mít trvalý efekt.[39]

Řešení?

Ačkoliv je sice obezita rostoucím problémem, týkající se stále většího počtu obyvatel, osobně jej nespatřuji jako problém čistě „veřejný“, jenž by měl být regulován ze strany státu. Zastávám názor, že se nejedná a běžnou chorobu, která může postihnout kohokoliv z nás, bez toho aniž bychom onemocnění mohli nějakým způsobem ovlivnit. Obezita je do značné míry pouze důsledkem našeho životního stylu a stravovacích návyků.

Dalším argumentem proti zavádění daní tohoto typu se jeví nejistota ohledně účelnosti vynakládání z daní získaných prostředků. Může dojít k situaci, kdy vybrané prostředky nebudou vůbec směřovány do zdravotnictví anebo sice poputují na pokrytí nákladů spojených s léčbou obyvatelstva, nicméně budou financovat léčbu jiných nemocí než těch, vznikajících v důsledku obezity. Tím pádem by došlo k úplnému popření smyslu tučných daní. Tento problém by však mohl být do jisté míry vyřešen zakotvením účelového rozpočtového určení výnosu této daně do zákona.

Za vhodnější způsob k řešení obezity považuji spíše kombinaci různých alternativních opatření. V úvahu by připadal zákaz prodeje nezdravých potravin v areálech školních zařízení, což je mimochodem krok, který již byl plánován v rámci novely školského zákona.[40] Od září roku 2015 nemělo být možné prodávat nezdravé potraviny ve školách či je formou reklamy propagovat. Paragraf 32 zákona stanoví, že se „zakazuje reklama a nabízení k prodeji nebo prodej potravin, které jsou v rozporu s výživovými požadavky na zdravou výživu dětí, žáků a studentů. Požadavky na potraviny, pro které je přípustná reklama a které lze nabízet k prodeji a prodávat ve školách a školských zařízeních, stanoví ministerstvo a Ministerstvo zdravotnictví vyhláškou.“[41] Touto vyhláškou je myšlena vyhláška o školním stravování z roku 2005,[42] která měla být podrobena novelizaci za účelem stanovení, které potraviny bude možné ve školách prodávat, a budou tedy považovány za zdravé a které nikoliv. A právě tato novelizace stále není dokončena.[43] Pro školní rok 2015/2016 prozatím vydalo ministerstvo školství jen nezávazné doporučení, kterým se však nemusí všechna školská zařízení řídit. Zůstává tedy otázkou, jak se s touto situací ředitelé školních zařízení poperou a jak odlišná bude ve výsledku úroveň prodáváného jídla v jednotlivých institucích.

Dalším ze způsobů řešení, který mne napadá, je taková změna norem a předpisů, jež by se dotkla stávající podoby a složení školních obědů. Ovšem spatřuji jako vysoce diskutabilní, zda jedno zdravé jídlo denně dokáže změnit přístup ve stravování populace dětského věku, když jejich postoj ke stravování a k životnímu stylu je v tomto období formován ve velké míře rodinným prostředím, v němž vyrůstají. Na druhou stranu nelze tomuto opatření upřít snahu zaměřit se na poměrně širokou základnu obyvatel, která pro stát představuje budoucí generaci a tím pádem i možný budoucí zdroj případných zvýšených nákladů na zdravotní péči.

Varianta, která by mohla přicházet v úvahu při hledání vhodné alternativy k tučným daním, je vyšší sazba daně z příjmu pro subjekty působící na poli potravinářského průmyslu, uvádějící nezdravé produkty na trh. Ovšem pokud by se jednalo o subjekty, jež uvádějí na trh jak zdravé, tak nezdravé produkty, bylo by velmi složité určit výši sazby daně z příjmu tak, aby to bylo pro tyto subjekty spravedlivé a nediskriminující.

Aby však daně či jiné alternativy fungovaly co nejefektivněji, je nutné přesně a vhodně vymežit jejich předmět. Bude restrikcím podléhat celá skupina výrobků (např. sladké nápoje) nebo pouze nápoje s určitým obsahem cukru (byť přirozeně se vyskytujícím) nebo jen nápoje s cukrem přidaným,

případně s přidáním umělými sladidly? Při zkoumání právní úpravy evropských států jsem si nemohla nevšimnout, že někde podléhají dani ze slazených nápojů rovněž obyčejné minerální vody, které cukr neobsahují či ovocné džusy, jež jsou sladké pouze díky přirozeně se vyskytujícímu obsahu fruktózy z ovoce, ze kterého jsou vyrobeny. Použijeme-li stejnou logiku, muselo by dani nutně podléhat například i čerstvé ovoce...

Zdravý životní styl je kombinací dvou jevů - zdravé, pestré a vyvážené stravy a dostatku pohybové aktivity. Tyto jevy jdou spolu ruku v ruce a při procesu boje proti nadváze a proti zvyšujícím se nákladům ve zdravotnictví se nelze upínat pouze k jednomu z nich. Z této myšlenky by při hledání vhodných opatření měli vycházet i samotní zákonodárci. Snahy o regulaci obezity a chování spotřebitelů formou (pouze) vyššího zdanění nejsou nejvhodnějším řešením, jelikož negativní dopady daně převažují nad jejich pozitivními přínosy.

Bc. Sabina Pazderová

e-mail: sabinapazderova@seznam.cz

-
- [1] URBAN, Jiří. Zelení a zdanění nezdravého jídla? Uvádíme na pravou míru. In: Strana zelených[online]. 2013 [cit. 2015-10-17]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [2] "Hranolková daň" se v Česku zatím nechystá. In: Česká televize [online]. © Česká televize 1996 - 2016 English, 2011 [cit. 2015-10-17]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [3] The challenge of obesity - quick statistics. In: World Health Organisation: Regional office for Europe[online]. 2016 [cit. 2016-05-01]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [4] V roce 2014 činily celkové výdaje přesně 299 923 mld korun, v roce 2011 přesně 288 784 mld. Výdaje na zdravotnictví. In: Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR [online]. Praha: © ÚZIS ČR 2010-2016, 2015 [cit. 2015-10-16]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
PDF soubor Výdaje na zdravotnictví pro rok 2010-2014 a pro rok 2007-2011
 - [5] Zákon o dani z čokolády a cukrovinek (chokoladeafgiftsloven) č. 752 ze dne 6.10.2013 dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [6] Zákon o dani ze zmrzliny (Bekendtgørelse af lov om afgift af konsum-is)č. 115 ze dne 31.1.2012 dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [7] Zákon o dani na sladkosti, zmrzlinu a nápoje (Laki makeisten, jäätelön ja virvoitusjuomien valmisteveroista) č. 1127/2010 dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [8] zákon CIII 2011 o dani z výrobků pro veřejného zdraví[8] (též törvény a népegészségügyi termékadó, hamburgeradó, Public health product tax) dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [9] Daňový řád Code général des impôts, dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [10] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [11] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [12] Isafgiftsloven: Punktafgifter Afgiftssatser i isafgiftsloven. In: Skatteministeriet [online]. 2015 [cit. 2015-12-20]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [13] Příloha Tax tab, dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [14] Příloha tax tab 2, , dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [15] Čl. 270-0 bis Daňového řádu Code général des impôts, dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [16] Kofein. In: Wikipedia - the free encyclopedia [online]. San Francisco: Wikimedia Foundation [cit. 2015-12-22]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [17] Čl. 1613bis Daňového řádu Code général des impôts, dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
 - [18] §6 zákona CIII 2011 o dani z výrobků pro veřejného zdraví[18] (též törvény a népegészségügyi termékadó, hamburgeradó, Public health product tax) dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

- [19] § 2e zákona CIII 2011 o dani z výrobků pro veřejného zdraví, (též törvény a népegészségügyi termékadóról, hamburgeradó, Public health product tax) dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [20] DEJGAARD JENSEN, Jørgen, Sinne SMED, Lars AARUP a Erhard NIELSEN. The Danish Tax on Saturated Fat: Demand Effects for Meat and Dairy Products [online]. Slovenia, 2014, str.5 [cit. 2015-12-23]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [21] Coca-Cola Suspends France Investment over Soda Tax. In: IndustryWeek: Advancing the bussines of manufacturing [online]. Penton, Copyright © 2016 [cit. 2016-02-02]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [22] BOUCKLEY, Ben. Hungarian "chips tax" wrecks Intersnack investment. In: Bakeryandsnack.com [online]. France: © William Reed Business Media SAS 2016, 2011 [cit. 2016-02-21]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [23] Burger burden: UN proposes junk food tax. In: RT Question more [online]. © Autonomous Nonprofit Organization "TV-Novosti" 2005-2016, 2012 [cit. 2016-02-22]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [24] Tamas Eder, Federation of Hungarian Food Industry
- [25] Food taxes and their impact on competitiveness in the agri-food sector dostupná na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [26] ECSIP Consortium. Food taxes and their impact on competitiveness in the agri-food sector [online]. Rotterdam, 2014, str. 25 [cit. 2015-12-23]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [27] ECSIP Consortium. Food taxes and their impact on competitiveness in the agri-food sector [online]. Rotterdam, 2014, str. 149 [cit. 2016-03-03]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [28] ECSIP Consortium. Food taxes and their impact on competitiveness in the agri-food sector [online]. Rotterdam, 2014, str. 156 [cit. 2016-03-03]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [29] Food taxes and their impact on competitiveness in the agri-food sector: a study. In: European Comission: Growth, Internal market, Industry, Enterpreneurship and SMEs [online]. 2014 [cit. 2016-02-21]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [30] ECSIP Consortium. Food taxes and their impact on competitiveness in the agri-food sector [online]. Rotterdam, 2014, str. 42 a str. 79 [cit. 2015-12-23]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [31] Food taxes and their impact on competitiveness in the agri-food sector: a study. In: European Comission: Growth, Internal market, Industry, Enterpreneurship and SMEs [online]. 2014 [cit. 2016-02-21]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [32] Danish Chamber Of Commerce
- [33] ECSIP Consortium. Food taxes and their impact on competitiveness in the agri-food sector [online]. Rotterdam, 2014, str. 174 [cit. 2015-12-23]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [34] The Danis Food And Drink Federation
- [35] The Danish Agriculture And Food Council
- [36] ECSIP Consortium. Food taxes and their impact on competitiveness in the agri-food sector [online]. Rotterdam, 2014, str. 174 [cit. 2016-03-03]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [37] Danish minister for taxation Holger Nielsen
- [38] JACOBSEN, Henriette. Denmark scraps its infamous fat tax after only one year. In: EurActive.com[online]. 2016 [cit. 2016-02-21]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [39] ECSIP Consortium. Food taxes and their impact on competitiveness in the agri-food sector [online]. Rotterdam, 2014, str. 21 [cit. 2015-12-23]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [40] Zákon č. [561/2004](#) Sb. Školský zákon ve znění pozdějších předpisů
- [41] § 32 téhož zákona
- [42] Vyhláška č. [107/2005](#) Sb. o školním stravování
- [43] HRONOVÁ, Markéta. Zákaz sladkostí ve školách se odkládá. Vyhláška je přísná, neprošlo by ani mléko a ovocné šťávy. In: Hospodářské noviny: Ihned.cz [online]. Praha: Economia, a.s., ©1996-2016 [cit. 2016-03-06]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

Další články:

- [Převodní ceny v judikatuře a sporech se správcem daně](#)
- [Nový daňový režim ESOP v České republice od roku 2026. Posun k ekonomické realitě a mezinárodním standardům?](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)
- [Mezinárodní dožádání a lhůta pro stanovení daně: kritéria účelnosti, věcnosti a včasnosti v judikatuře](#)
- [Prověřování zahraničních investic a kybernetická regulace: řízená služba jako nová transakční proměnná](#)
- [Nová úprava kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí](#)
- [Silná koruna: jaké dopady má posilující koruna na české firmy](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Aktuální judikatura k holdingovým strukturám](#)